

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. ХАСКОВО, 24.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-
ДИМИТРОВА
КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ЖУЛИЕТА М. ДЕЛЧЕВА
като разгледа докладваното от БОРЯНА П. БОНЧЕВА-ДИМИТРОВА
Въззивно наказателно дело от частен характер № 20225600600149 по описа за 2022 година

Производството е въззивно по чл. 318 и сл. от НПК.

С Присъда № 18/17.12.2021 г., постановена по НЧХД № 839 по описа за 2021год., Районен съд – Хасково е признал подсъдимата Н. Х. П., със снета по делото самоличност за невинна в това, че в периода 13.06.2021 г. – 14.06.2021 г. в град Х., при условията на продължавано престъпление разгласила позорни обстоятелства по отношение на А. Н. М. от *****, бул. „*****“ № ****, ап.***, ЕГН: *****, а именно, че: „не показва привързаност към децата ни” и му приписала престъпления с изразите: „след като вече бе отвлякъл Д., решава да го задържи“ и „очевидно не го е грижа за никой друг – многократно насилие над жени, кражби и подли манипулации, палежи на коли на бивши приятелки“, публикувани в личен блог в социалната мрежа „Ф.“, поради което и на основание чл. 304 от НПК я е оправдал по повдигнатото частно обвинение за престъпление по чл. 148, ал.2, вр. ал.1, т.2, вр.чл.147, ал.1 от НК и е отхвърлил като неоснователен предявения от А. Н. М. със снета самоличност против Н. Х. П., ЛНЧ: ***** граждански иск с правна квалификация чл. 45 от ЗЗД за сумата в размер на 6 000 лева като обезщетение за причинени от описаните в тъжбата деяния, квалифицирани по чл. 148, ал.2, вр. ал.1, т.2, вр.чл.147, ал.1 от НК,

представляваща неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Недоволен от така постановената присъда е останал частният тъжител и граждански ищец А. Н. М., който я обжалва в срок чрез своя повереник адв. П. в наказателно-осъдителната и гражданско-осъдителната ѝ части като неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че неправилно съдът ценил израза „не показва привързаност към децата ни,, като непозорящ и необосноваващ позорящи изводи за пострадалия. Смесил бил истинността на твърдението с неговата позорност, приемайки неправилно, че не се установява от събраните доказателства съществуването на това обстоятелство. Неправилно било изведено от съда, че това била единствено и само оценка на автора, която не можело да бъде подлагана на анализ. Според повереника това твърдение е позорно, тъй като било приписано поведение, с което се навеждало явно, че М. не проявявал преданост, вярност, отдаденост и бащинска обич, а съдът не бил изложил изобщо мотиви относно израза „Очевидно не го е грижа за никой друг“. Относно твърдението „ След като вече бе отвякъл Д., решава да го задържи“, съдът неправилно приел, че П. нямала за цел да припише престъпление, въпреки че по делото имало данни за отказ да се образува производство по пр. №13319/2021год., което съдът пак неправилно не приел като съставомерно по чл. 147, ал.1 пр.2 НК. Относно твърдението „ многократно насилие над жени, кажби, подли манипулации, палежи на коли и бивши приятелки“, съдът се доверил единствено на събраните от органите на МВР и Прокуратура справки и на определение № 301844/16.1.22019год. по гр. д. № 71757/19год., въпреки че тази заповед на СРС за въздържане от насилие спрямо подсъдимата била отменена от горестоящите съдилища. Освен изложеното, не ставало ясно от мотивите на съда извода относно авторството на деянията. Поради изложеното, което се поддържа и в съдебно заседание пред въззивната инстанция, се иска съдът да признае подсъдимата за виновна по обвинението, като се отмени присъдата и в частта относно предявения граждански иск, а вместо това същият бъде уважен в претендирания размер.

Частният тъжител не се явява в с.з. пред настоящата инстанция. Жалбата се поддържа по изложените съображения от повереника му адв. П..

В заключителната си пледоария защитникът на подсъдимата моли съда да потвърди атакуваната присъда. Оспорва като неоснователни изложените във въззивната жалба доводи. Претендират се и разноски.

Пред въззивната инстанция не са направени доказателствени искания и нови доказателства не са събирани.

Хасковският окръжен съд, като взе предвид депозираната жалба, съобрази доводите на страните в съдебно заседание и служебно провери изцяло на основание чл. 313 и чл. 314, ал. 1 от НПК правилността на обжалвания акт, намира следното:

Първоинстанционното производство е образувано по депозирана от А. Н. М. от ***** против Н.Х.П. тѣжба, с която П. е привлечена към наказателна отговорност и с Разпореждане № 435 на съдията – докладчик от 10.08.2021 г., е предадена на съд за това, че в периода 13.06.2021 год.-14.06.2021год. в град Х., при условията на продължавано престѣпление, разгласила позорни обстоятелства по отношение на А. Н. М. от ***** , ЕГН: ***** , а именно, че: „не показва привързаност към децата ни” и му приписала престѣпления с изразите: „след като вече бе отвлѣкъл Д., решава да го задържи“ и „очевидно не го е грижа за никой друг - многократно насилие над жени, кражби и подли манипулации, палежи на коли на бивши приятелки, публикувани в личен блог в социалната мрежа „Ф.“ - престѣпление по чл. 148, ал.2, вр. ал.1, т.2, вр.чл.147, ал.1 от НК. С тѣжбата е предявен, съответно с определение на съда от съдебно заседание от 07.10.2021 г. е приет за съвместно разглеждане предявеният от А. Н. М. от ***** против Н. Х. П. граждански иск с правна квалификация чл. 45 от ЗЗД за сумата в размер на 6 000 лева, представляваща обезщетение за причинени от описаното в тѣжбата престѣпление, квалифицирано по чл. 148, ал.2, вр. ал.1, т.2, вр. чл.147, ал.1 от НК неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

От събрания по делото доказателствен материал се установява, че подсъдимата Н. Х. П. е родена на *****., в ***** , има ***** гражданство, ***** , работеща, с адрес: ***** , ЛНЧ: ***** . Видно от приложената по делото Справка за съдимост, рег. № 33175, издадена от Министерство на правосъдието, Централно бюро за съдимост на 22.10.2021 г. подс. Н. Х. П. ** * ***** и няма вписани данни, да е била освобождавана от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. От събраните характеристични данни не се установяват регистрирани криминални прояви и заявителски материали, нито регистрирани нарушения на общественния ред в квартала по местоживееене. Вписани са данни за наложена административна мярка по ЗЧРБ – издадено наказателно постановление по чл. 81, ал. 2, т. 2 от ЗБЛД.

Установено в хода на съдебното следствие е, че частният тѣжител и граждански ищец А. Н. М. се запознал с подсъдимата Н. Х. П. в гр. М., Р И., където последната работела като **** и живеела в квартирата на общ познат. Двамата се сближили и тѣжителят първоначално последвал подсъдимата в Т., К. И., но впоследствие успял да я убеди да се премести при него в Р Б., където заживели заедно в жилище под наем в град С.. От съвместното им съжителство на **. **. ***** г. се родило детето им Д. А.М., а около шест месеца след раждането на детето двамата се разделили, без подсъдимата да разбере причина за това, тъй като тѣжителят я бил изхвърлил от дома им, но през 2019 г. по негово настояване отново се събрали и на **. **. ***** г. се родило детето М. А.М. Скоро след това тѣжителят отново изхвърлил подсъдимата от дома им, защото нямал пари, бил проявил и физическо насилие спрямо

нея. След това отново пожелал да се съберат, но подсъдимата не пожелала и от месец септември 2019 г. били окончателно разделени. Тогава подсъдимата Н. Х. П. заживяла в къщата на нейна приятелка, а по - късно се преместила в апартамент в *****, като двете деца останали да живеят при П., а майка ѝ пристигнала от И., за да ѝ помага с грижите за тях и за да може тя да работи.

Малко след началото на неразбирателството и проблемите между частния тъжител и граждански ищец А. Н. М. и подсъдимата Н.Х. П., последната случайно открила документи – съдебни книжа, които тя не можела да разбере, тъй като били на български език, който тя не владее, но узнала все пак, че предстояло той да влезе в затвора, а на нейните въпроси и искания да обясни, тъжителят ѝ заявил, че това били манипулации. По - късно, след разговор с бивша негова приятелка - Л. Д., узнала, че тъжителят А.М. бил лице, известно в криминалните среди в гр.****. Конкретната причина за това била желанието да узнае какво точно се случвало с тъжителя А.М., който бил баща на двете ѝ деца. Била си направила и регистрация в социалната мрежа F. през 2019 г. с име N. Н. Р., като в социалната мрежа на **** и на ***** и език била разпитвала за това, което била узнала за тъжителя А.М.. Включително и във връзка със статия на български език, публикувана от св. О. Е. Ф. в информационен сайт „****“, показана от нейна приятелка, която превела съдържанието на статията и подсъдимата възприела страшни неща като бомби в колата, които М. щял да постави на жени, заплашвани по този начин от него, огън, или все неща, на които не можела да повярва. Самата статия била озаглавена „Ексдеверът на Д. Д. поръчал убийството на бившата си“ и подзаглавие „Бомбаджията А.М.-III. закопчан след сигнал, че планира да очисти своя приятелка“. Била писала и на **** език в профила си. Установено е, че адресът на електронната поща на подсъдимата е *****.

През месец октомври 2019 г., след като детето М. А.М. се разболяло от бронхит, трябвало да получи лечение и подсъдимата Н. Х. П. постъпила в болнично заведение с него. Това наложило бащата на децата - частният тъжител А. Н. М. да поеме грижите за детето Д. А.М., докато майка ѝ пристигне от ****, за да се грижи за Д.. След като на 05.10.2019 г. бащата А. Н. М. лично взел детето Д., тогава **-годишен, от подсъдимата, на 06.10.2019год. майката на подсъдимата пристигнала в Р България. Частният тъжител, живеещ в този период на различни места- гр. В., гр. Р., гр. С., бил помолен от подсъдимата да предаде детето на майка □, за да продължи тя с грижите за него, докато с другия им син са в болница. Разговорът бил чрез използване на връзка с мобилното приложение V., като тъжителят заявил на подсъдимата, че няма да върне детето и не изпълнил уговореното помежду им в писмено споразумение и не предал детето. Той не сторил това и впоследствие, въпреки че с майката на децата А.М. и М. М. имали уговорка тя да упражнява родителските права. Това принудило подсъдимата да се обърне към органите на полицията и прокуратурата, но тези действия не дали конкретен резултат. Тогава се обърнала за помощ към различни фондации и адвокати

от И., И., Б. и дори Р. Д., защото свид. С. Н. ѝ била съобщила, че А.М. живеел там. През времето, в което детето Д. не било с майка си, тя контактувала с него по телефона по преценка на М..

Развитието на личните отношения между страните и по това дело, довело до образуване на Гр.д. № 71757/2019 г. по описа на Софийски районен съд, въз основа на молба по чл. 4 от ЗЗДН, и до издаване на заповед за незабавна защита по ЗЗДН от 11.12.2019 г., с която съдът задължил частния тъжител да се въздържа от извършване на насилие спрямо подсъдимата и децата им М. и Д., като му наложил забрана да се доближава до тях на по-малко от 100 м от сградата на адреса им и от тях самите. Със същата заповед частният тъжител бил предупреден, че при неизпълнение на заповедта ще бъде задържан от органите на МВР и предаден на Прокуратурата за повдигане на обвинение за неизпълнение на съдебна заповед. С Определение № 301844/16.12.2019 г. по Гр.д.№ 71757/2019 г. състав на Софийски районен съд отменил издадената на 11.12.2019 г. заповед за незабавна защита по същото дело в частта, в която на А. Н. М. се забранява да доближава М. и Д. и в която същите са конституирани като ищци. С Решение № 263610/03.06.2021 г. по гр.д.№ 6171/2020 г. по описа на Софийски градски съд, постановеното цитираното гражданско дело на Софийски районен съд решение било частично отменено, в това число в частта, в които е издадена заповед за защита от домашно насилие в полза на Н. Х. П. срещу А. Н. М. с наложените защитни мерки, като вместо него е постановено друго такова, с което молбата на подсъдимата е оставена без уважение и съдът е отказал да издаде заповед за съдебна защита, с която на А.М. да бъдат наложени мерките по чл. 5 ал.1 от ЗЗДН.

През 2020 г., подсъдимата Н. Х. П. се установила да живее в град ***** заедно със свид. Р. Ш., като депозирала искова молба до Районен съд–Хасково против частния тъжител с правно основание чл. 127а, ал.2 от СК, вр. чл. 76, т.9 вр. чл. 45 от ЗБЛД, в резултат на което било образувано гр. дело. № 2139/20 г. по описа на РС – Хасково, а от частния тъжител, чрез адв. Н.П., била подадена жалба до Административен съд - Хасково против Удостоверение за настоящ адрес изх.№ 2399/11.09.2020 г. и Удостоверение за настоящ адрес изх. № 2398/11.09.2020 г., издадени от К. на Община Х. и извършената с тях промяна в адресната регистрация на децата Д. А.М. и М. А.М. в град ***, бул. „*****“ № ****, вх. „****“, ет.****, ап.****

Като последица от развитите се отношения между тъжителя и подсъдимата и в опит да открие детето Д., П. създава в социалната мрежа “F.” група, озаглавена „*****“, в която разполагала с администраторски права.

Видно от представения с подаване на тъжбата и приет като доказателство Констативен протокол, общ рег. № 4538/25.06.2021 г., том. 3, Акт № 1/2021 г. на Нотариус № 269 по регистъра на Нотариалната камара, с район на действие Софийски районен съд, на 25.06.2021 г. били отразени факти – удостоверяване съдържанието на

публикации, качени в страница на интернет адрес:*****.

Осъществените действия в присъствие на адв. В. К. Н. включвали влизане от нотариуса в профила с валидна регистрация във ф. и парола, въвеждайки имейл адрес и парола. След това, чрез използване на опцията „търсене“ в уебсайта на онлайн социалната мрежа „Ф.“, бил осъществен свободен достъп до профил с наименованието „*****“, посочен като личен блог. Констатирано било, че в дясната част на страницата в цитирания профил се намирала публикация, за която молителят желал да бъде установено, че съществувала към 25.06.2021 г., направена на 13.06.2021 г. и отново публикувана на 14.06.2021 г., като било удостоверено текстовото и графичното съдържание на публикацията в Приложение № 1 към констативния протокол, а отразено било, че втората публикация била след края на цитираната първа и съдържанието ѝ можело да се прочете, след като се избере първата снимка отляво. Било отразено в констативния протокол, че текстовото и графичното съдържание на посочената публикация било удостоверено в Приложение № 2 и същата съществувала към дата 25.06.2021 г. Извлечението от страниците било разпечатано и приложени като неразделна част от съставения и приет като писмено доказателство констативен протокол. Видно от съдържанието на тези публикации, в тях се съдържат изразите: „след като вече бе отвлъкъл Д., решава да го задържи и се укрива.“ и „Очевидно не го е грижа за никой друг – многократно насилие над жени, кражби и подли манипулации, палежи на коли на бивши приятелки...Не показва привързаност към децата ни.“. От представения и приет като писмено доказателство Констативен протокол, Акт № 175, том. I, рег. № 2558/2021 г. на Нотариус № 078 по регистъра на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд - Хасково, на 04.11.2021 г. били отразени факти, а именно съдържание на публикации, качени в страница на интернет адреси: ***** и споделени в профил на Н. Н. Р., идентични на описаните в предходно цитирания констативен протокол и съществуващи към дата 04.11.2021год. Установено е в хода на съдебното следствие, че с оглед изминалия период от време и промяната във възрастта на детето, наименованието на създадената група било променено на „*****“.

По отношение на процесния протокол на помощник-нотариус по заместване при нотариус Н. Т., настоящият състав намира неговата доказателствена стойност за компрометирана, тъй като е удостоверил свои действия – достъп до профил в социална мрежа, въпреки че по този въпрос спор няма.

Видно от приложената по делото Справка за съдимост, издадена от Районен съд – Варна на 21.10.2021 г. частният тъжител и граждански ищец А. Н. М. е ****, както следва: 1.С определение, с което е одобрение споразумение на 13.03.2003год. по НОХД 1753/2002 по описа на Окръжен съд- Варна, в сила от 13.03.2003 год., за престъпление, извършено на 29.04.2000год. в гр. В., на основание чл. 343, ал.2, предл.1, б. „б“, вр. чл. 343, ал. 1, б. „в“ и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, за което му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца, чието изтърпяване е отложено на

осн. чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от 3 години, а на основание чл.343г, вр. чл.37, т.7 от НК му е наложено и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година, като е зачетено времето, през което същият е бил лишен право по административен ред от 29.04.2000 г.; 2. С влязла в сила на 29.11.2005г. присъда по НОХД № 2948/2005 г. на Районен съд - Плевен, на основание чл. 339, ал.1, вр. чл. 55, ал.1, т.2, б.„б“, вр. чл. 42а, ал.2, т.1, 2, 3 и 5, вр. ал.4, вр. ал.1 от НК му е наложено наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 3 години; задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 3 години; включване в квалификационни курсове и програми за обществено въздействие за срок от 3 години; 300 часа безвъзмезден труд в полза на обществото за срок от 3 години; като на основание чл. 59, ал.1 от НК е било зачетено предварителното му задържане, считано от 23.07.2005 г.; 3/ С влязла в сила на 24.11.2006 г. присъда по НОХД № 471/2006 г. на Софийски районен съд, потвърдена от Софийски градски съд, на основание чл.206, ал. 6, т. 1 вр. чл.206, ал. 1 пр. 1 вр. чл. 55, ал.1, т.2, б. „б“ от НК му е наложено наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 3 /три/ години; задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 1 /една/ година; безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 100 часа за срок от една календарна година. С определение на РС-София от 18.12.2007 г. по ЧНД № 14180/2007 г. в с.з. на 03.01.2008 г. е извършено групиране на наказанието „Пробация“ с това по НОХД № 2948/05 г. по описа на РС-Плевен, като с определение на ВОС от 15.05.2008 г. по ЧНД № 657/2008 г. е постановено условно предсрочно освобождаване от остатъка 10 месеца и 8 дни от мерките по чл. 42а ал. 2 т. 1, 2 от НК и 148 часа „безвъзмезден труд“, определено по ЧНД № 14180/2007 г. на РС – София. 4/ Свлязла в сила на 26.03.2018 год. присъда по НОХД № 8266/2015 г. по описа на Софийски районен съд, потвърдена с Решение № 2397 от 26.03.2018 г. ВНОХД 5763/2017 г. по описа на СГС, частният тъжител е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.144, ал.3, вр. ал.1 от НК за това, че около 18.30 часа на 17.04.2014 г. в гр.С. в заведение „*****“, намиращо се на ******, се закарнал на Л. Д. Д. с убийство /с думите „ще те взривя“, „ще ти запала дома“/ и това закарване би могло да възбуди основателен страх от осъществяването му, поради което и на основание чл.144, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.54 от НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 от НК е било отложено за срок от три години. 5/ С влязла в сила на 10.01.2020 г. Присъда № 162097/03.07.2017г. по НОХД № 94/2015г. по описа на РС-София, отменена с нова присъда № 143/03.06.2019г. по ВНОХД № 737/2019 год. на Софийски градски съд, изменена частично с Решение № 213/10.01.2020г. по КНД№ 859/2019г. на ВКС, е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.117, ал.2, вр. ал.1 от НК, за това, че на 13.06.2014г., около 11:00 часа, в гр. С., в пицария „*****“, намираща се ******, е подбуждал Д. А. Н. да убие Л.

Д. Д., поради което и на основание чл.117, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.54, ал.1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години при първоначален „общ“ режим на изтърпяване на наказанието.

От изисканите от органите на МВР и Прокуратурата на Република България справки е установено, че е водено срещу частния тъжител Досъдебно производство № 2263МК-557/2020г. по описа на 02 РУ- СДВР, пр.пр. №ДН 50438/2019г. по описа на Софийска районна прокуратура за престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. ал.1 от НК за това че на 06.10.2019г. в гр. С., ***** се заканил с престъпление против личността на Н. Е. П. и на нейни близки – с убийство и това заканване би могло да възбуди основателен страх у нея за осъществяването му. С Постановление за спиране на НП от 24.03.2021 г. досъдебното производство е било спряно на основание чл. 244, ал.1, т.3 и чл. 199 от НПК.

Установено в хода на съдебното следствие е, че частният тъжител А. Н. М. е лице, обявено за ОДИ и за международно издирване с Европейска заповед за арест от 17.07.2020 год. по повод влязла в сила Присъда по НОХД № 94/2015 г. по описа на СРС н.о. 102 с-в, с която му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 2 години, което е постановено да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. Издадената ЕЗА е била изпратена на Д „МОС“-НСП-МВР и А.М. е обявен на международно издирване с **** идентификатор BG*****. По отношение на същия е изготвено и изпратено до ВКП, отдел „Съдебен“, направление ИНДПМ предложение за обявяването му за международно издирване по линията на МОКП „Интерпол“ с цел задържане и екстрадиция.

Съобразно предоставената в допуснатата и приета като писмено доказателство Справка, рег. № 513000-62201 от 26.10.2021 г. на Столична дирекция на вътрешните работи, информация за лицето относно образувани досъдебни производства или полицейски преписки в автоматизирани информационни фондове на МВР са налице следите данни: за наложена забрана за напускане пределите на Р.България от дата: 28.01.2020г. на основание чл.75 т.3 ЗБДС и е обявен за общодържавно издирване от дата: 10.02.2020г., във връзка с цитираната присъда по НОХД 94/15г. на СРС, отменена с Присъда на СГС, частично изменена с решение на ВКС; 8 броя заявителски материали: за деяние по чл.343, ал.1, б. „б“, ал.2, б. „а“ от НК за причинена телесна повреда по непредпазливост при управление на МПС; за деяние по чл.343в от НК- управление на МПС в срока на изтърпяване на наказание лишаване от право да управлява МПС; за деяние по чл.206 от НК; за деяние по чл.339 от НК; за деяние по чл.144, ал.3 от НК; за деяние по чл.296 ал.1 от НК; за деяние по чл.198 от НК- грабеж; за деяние по чл.117, ал.2 от НК - подбuditелство към убийство, регистрирани са три броя наказателни производства, включващи част от вече описаните наказателни дела; 6 броя полицейски регистрации: рег. № 48738 от

01.01.1997г. за хулиганство; рег. № 47239 от 08.09.2005 год. по чл.339 от НК; рег. № 26502 от 27.06.2014 г. по чл. 269, ал. 1 от НК; във връзка със заявителски материал по чл.198 от НК – грабеж; рег.№ 26504 от 27.06.2014 г. по чл. 117, ал.2 от НК НК-подбuditелство към убийство; рег.№ 26503 от 27.06.2014 г. по чл. 144, ал.1 от НК - закана с убийство и рег. № 16719 от 16.12.2014 год. по чл.296 ал.1 НК. Образувана била и пр. преписка № 13319/2021 по описа на СГП по постъпила в СРП жалба на Н.Х. П., по която след извършена предварителна проверка, с оглед данни за престъпление по чл. 142 НК, с Постановление от 06.10.2021 г. на прокурор при СГП, прието като писмено доказателство, е отказано образуването на досъдебно производство за престъпление от общ характер.

Гореописаната фактическа обстановка е изградена въз основа на събрания в хода на съдебното следствие доказателствен материал, а именно чрез събраните писмени доказателства, както и гласни такива посредством разпита на свидетелите Н., Ф., Ш. и И., както и от обясненията на подсъдимата П..

Настоящият състав споделя направения от районния съд анализ на доказателствата по делото като правилен, пълен и всеобхватен, при съблюдаване на нормите на чл. 13 и чл. 107, ал. 5 от НПК и при правилна оценка на доказателствените средства, както поотделно, така и в съвкупност. Въз основа на тези доказателства и при правилен и задълбочен анализ, е изградил кореспондираща им фактическа обстановка, напълно споделена от въззивната инстанция. Тези фактически и правни изводи ще бъдат доразвити от настоящия състав за изводимите от доказателствените източници по делото факти и обстоятелства, касаещи предмета на доказване. Отделно от това заложените в чл. 339, ал. 2 от НПК стандарти изискват от този съд да отговори на въпросите, изложени в жалбата, инициирала настоящата въззивна проверка.

Подобно на първостепенния съд, въззивната инстанция също кредитира обясненията на подсъдимата П., които имат двойко значение – от една страна на нейна защитна теза, а от друга- на годно доказателствено средство. Същите кореспондират с останалите писмени и гласни доказателствени средства и следва да бъдат ценени в частта им относно фактите, свързани с личните отношения между страните по делото в началото след запознанството им, обстоятелствата, при които то е станало, за съвместното им съжителство и раздялата, обстоятелствата, касаещи детето Д. М., както и упражняване на родителските права. Обясненията на П. се подкрепят от писмени доказателства-предприети процесуални действия от нейна страна в опит да потърси съдебна намеса и защита по реда ЗЗДН и за уреждане на въпроса с упражняване на родителски права, решаване на въпроси по чл. 127 от СК и по ЗБЛД, както и за наказателноправна защита за деяние по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК. Водно от представените писмени доказателства е, че П. е подала жалба до Софийска районна прокуратура и е било образувано ДП № 226 ЗМК – 557/2020 г. по описа на 02 РУ –

СДВР, спряно с Постановление на прокурор от СРП от 24.03.2021 г. поради неустановяване местонахождението на А. Н. М.. Освен от писмените доказателства, обясненията ѝ се подкрепят и от показанията на част от разпитаните по делото свидетели О. Е. Ф. и С. Р. Н., които съдят е възприема като еднопосочни. Те потвърждават възприятията си процесните публикации в социалните мрежи, като свидетелстват и за обстоятелства относно личността на тъжителя, отношенията му с подсъдимата и грижата към Д. Като непротиворечиви съдят е кредитирал и показанията им отчасти за съдържанието и начина на водене на комуникация със страните по делото, въпреки че самите те също твърдят, че не знаят местонахождението на тъжителя и на детето Д. От друга страна тези показания свидетелстват за начина, по който тъжителят е възприел публикациите в социалната мрежа.

Показанията на свидетеля Р. Н. Ш., освен преки възприятия, пресъздават и опосредени такива, но в своята последователност и еднопосочност с останалите писмени и отчасти гласни доказателствени източници, са дали основание на съда да им се довери. Именно този свидетел описва и като очевиден начина и съдържанието на водената комуникация с технически средства между страните по делото. Неговите показания са ясни и последователни относно комуникацията между него и тъжителя А.М.. Същият потвърждава, че и подсъдимата, и той са регистрирани в социалната мрежа F., потвърждава идентичността на профила на подсъдимата с този, посочен от тъжителя и ползван от подсъдимата, както и за вписания телефонен номер, също ползван от нея, дори за факта на споделяне от този профил на процесните публикации, направени в страницата /личен блог/ „*****“, макар и то е да останало видимо само за лицата, приети за приятели на подсъдимата в социалната мрежа. Подкрепящи обясненията на подсъдимата са и показанията на св. А. И. И., които правилно районният съд е кредитирал относно начина на възникване и развитие на личните ѝ отношения с П., а така също възприети като правдиви и за възприетите от нея лично и опосредено и отделни събития и нюанси в отношенията на подсъдимата с тъжителя при и по повод упражняване на родителските права, както и най – вече за пресъздаване на съдържанието на статии в информационни и развлекателни статии относно личността, прозвището и поведение на тъжителя и запознаване на подсъдимата с тях по начин, по който написаното да бъде разбрано от нея.

Районният съд, при съвкупен анализ на събраните по делото доказателства, е отстранил съществуващите противоречия, предвид изминалия период от време.

При изведената по-горе фактическа обстановка, настоящият състав на контролиращата инстанция намира за правилен извода на районния съд, че въз основа на възприетата фактическа обстановка и след обсъждане на направените доводи относно съставомерността и правната квалификация на извършеното деяние,

единственият законосъобразен извод, до който би могло да се достигне в случая по повдигнатото частно обвинение е този, че подсъдимата Н. Х. П. в посочения в частната тъжба период не е осъществила деяние, което да бъде субсумирано под състава на престъпление по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2, вр.чл.147, ал.1 от Наказателния кодекс, за което е привлечена към наказателна отговорност, поради следните доводи от правна страна:

Районният съд е достигнал до правилен и обоснован законов извод, че доказателствата по делото не позволяват ангажирането на наказателната отговорност на подсъдимата за извършено от нея престъпление клевета по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2, вр. ал. 147, ал. 1 от НК.

Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 147, ал. 1 от НК може да се осъществи както чрез разгласяване на позорно обстоятелство за друго, така и чрез приписване на извършено от друго престъпление. Това разгласяване следва да е свързано с факти и обстоятелства, които са неистински и позорни.

По делото е установено безспорно, че в периода 13.06.2021 г. – 14.06.2021 г. в социалната мрежа „Ф.“ в личен профил, до който можело да бъде осъществен свободен достъп с наименованието „*****“, посочен като личен блог, в дясната част на страницата в цитирания профил се намирала публикация, направена на 13.06.2021 г. и отново публикувана на 14.06.2021 г. и в нея се съдържат изразите: „след като вече бе отвлякъл Д., решава да го задържи и се укрива.“ и „Очевидно не го е грижа за никой друг – многократно насилие над жени, кражби и подли манипулации, палежи на коли на бивши приятелки... Не показва привързаност към децата ни.“. Установено е също така, че към 04.11.2021 г. е налично съдържание на идентични публикации, качени в страница на интернет адреси: ***** и ***** и споделени в профил на N. H. P..

Установено е още, че въпреки че подсъдимата притежава администраторски права по отношение на процесния профил „*****“, същата не може свободно да общува писмени и говоримо на български език. Именно последното обстоятелство сериозно разколебава тезата на тъжителя и съответно обвинителната теза именно подсъдимата да е автор на инкриминирано деяние.

Правилно и законосъобразно районният съд е изследвал въпросът дали е налице деяние, което е съставомерно такова за престъпление по чл. 148, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл.147, ал.1 от НК. По отношение на фразите и изразите „Не показва привързаност към децата ни“ и „Очевидно не го е грижа за никой друг“ настоящият състав споделя крайните изводи на контролираната инстанция, че същите не могат да бъдат субсумиран под състава на престъплението, очертан от тъжбата и за което подсъдимата е предадена на съд. Тези изрази, използвани в публикациите в социалната мрежа „Ф.“, не представляват позорящи факти и обстоятелства, които да засягат честта и достойнството на тъжителя, а представляват оценка на автора на публикациите за

поведението и личността на пострадалия. Една такава оценка, имаща отрицателен оттенък за личността на подсъдимия може да бъде анализирана през призмата на друг състав на инкриминирано деяние, но не и на престъплението „клевета“, за което подс. П. е предадена на съд.

Останалите фрази и изрази, предмет на обвинението, следва да бъдат разгледани през призмата на другата възможна форма на изпълнителното деяние на престъплението „клевета“, а именно приписване другиму престъпление. Изразът „след като вече бе отвлякъл Д., решава да го задържи“ създава усещане за извършено престъпление по чл. 142 от НК /„отвлечане“/. Именно за такова деяние, по жалба, е образуваната пр.преписка № 13319/2021 г. на СГП. По тази преписка било прието, че съставът на това престъпление включвал като обективен признак, принудителното преместване на пострадалия без негово съгласие, а в случая липсвала принуда, упражнена спрямо малолетното дете от неговия баща, поради което било отказано образуването на досъдебно производство. По делото е безспорно, че подс. П. не е лишена от родителски права, а и упражняването им не е предоставено на бащата, а същевременно е лишена от възможността да осъществява какъвто и да е контакт с малолетното дело повече от 2 години, тъй като местопребиваването и местонахождението на детето са неизвестни. Със споделяне на публикацията, съдържаща инкриминирания израз, в личния си профил в социалната мрежа „Ф.“, без значение дали е неин автор или не, подс. П. не е целяла да припише престъпление на тъжителя М., а е целяла да се сдобие с информация за местонахождението на детето си. Така изложени, тези факти не могат да обусловят извод, че подсъдимата П. е извършила престъпление – да е приписала престъпление „отвлечане“ на тъжителя М.. По отношение на израза „...многократно насилие над жени, кражби и подли манипулации, палежи на коли на бивши приятелки“, районният съд е подходил юридически издържано, като е достигнал до правилни и законосъобразни изводи. Думите „кражби“ и „палежи“ представляват твърдения за факти, с които се приписва престъпление, за разлика от думите „подли манипулации“ и „насилие над жени“, които сами по себе си не разкриват факти, с които да се описват белези на престъпление въпреки своя позорящ и негативен оттенък. По делото е безспорно доказано, че тези факти не са неверни, макар и да имат позорящ оттенък. Видно от справката за съдимост на тъжителя, тези позорящи твърдения съответстват на обективната действителност, т.е. не са неверни. Същият е осъждан за престъпления по чл. 339, ал.1 от НК /„палез“/, по чл.206, ал. 6, т. 1 вр. чл.206, ал. 1 пр. 1 от НК /„обсебване“/, по чл.144, ал.3, вр. ал.1 от НК /„закана с убийство“/, за това, че около 18:30 часа на 17.04.2014 г. в гр.С. в заведение „*****“, намиращо се на ******, се закарнал на Л. Д. Д. с убийство /с думите „ще те взривя“, „ще ти запаля дома“/ и това закарване би могло да възбуди основателен страх от осъществяването му и по чл.117, ал.2, вр. ал.1 от НК /„подбуждателство към убийство“/, за това, че на 13.06.2014г., около 11:00 часа, в гр. С.,

в пицария „*****“, наоѓајќа се на *****“, е подбуждал Д. А. Н. да убие Л. Д. Д.. Како кражбата, така и обсебването са намират в Глава пета от особената част на НК, а именно „престъпления против собствеността“ и за хората без юридическо образование е трудно да уловят разликите между двете, поради което този факт, така изложен в процесната публикация не може да бъде сметен за неверен. Деянието по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК разкрива негативно психологическо въздействие по отношение на пострадалото лице, което също се характеризира с насилие, като в процесния случай самите закани са били са взривяване и палеж. Същевременно фразата „долни манипулации“ също има негативен оттенък, като такива манипулации могат да бъдат търсени при механизма на извършени престъпления по чл. 117, ал. 2 и чл. 206 от НК, каквито безспорно тѣжителя е извършил, за което е бил и осъден с влязъл в сила съдебен акт.

Всичко гореизложено обуславя извод, че подсъдимата е невиновна по повдигнатото □ обвинение за престъпление по чл. 148, ал. 2, вр. ал.1, т. 2 и т. 3, вр. чл.147, ал.1 от НК, поради което присъдата като правилна и законосъобразна следва да се потвърди.

Предвид обстоятелството, че подс. П. е призната за невиновна за извършеното престъпление, за което е предадена на съда, законосъобразно районният съд отхвърлил предявения и приет за съвместно разглеждане граждански иск за сумата в размер на 6 000 лв., предвид липсата на противоправно деяние, извършено от подсъдимата.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 338, вр. чл. 334, т. 6 НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 18/17.12.2021 г., постановена по НЧХД № 839/2021год. по описа на Районен съд – Хасково.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____